

บทที่ 5

สรุปผลการทดลองและข้อเสนอแนะ

5.1 สรุปผลการทดลอง

1. การศึกษาคุณสมบัติของเนื้อเลาะกระดูกไก่ด้วยเครื่องจักรทางเคมีและทางจุลินทรีย์ โดยใช้เนื้อเลาะกระดูกไก่ด้วยเครื่องจักรจาก บมจ.กรุงเทพ โปรคิ้วส์ ทำการวิเคราะห์ลักษณะทางเคมีและปริมาณจุลินทรีย์ พบว่า

ลักษณะทางเคมีของเนื้อเลาะกระดูกไก่ด้วยเครื่องจักรไม่รวมหนังที่นำมาใช้ในการผลิตไส้กรอกผสมเนื้อเลาะกระดูกไก่ด้วยเครื่องจักร คอเลสเตรอลต่ำ พบว่า ค่าน้ำที่เป็นประ โยชน์ (a_w) เท่ากับ 0.9916 ± 0.00 ค่าความเป็นกรด-ด่าง (pH) เท่ากับ 6.53 ± 0.02 ค่าปริมาณความชื้น ร้อยละ 74.78 ± 1.47 ค่าปริมาณเถ้าร้อยละ 0.99 ± 0.02 ค่าปริมาณแคลเซียม 90.00 มิลลิกรัม/100 กรัม ค่าปริมาณคอเลสเตรอล 69.56 ± 3.65 มิลลิกรัม/100กรัม ค่าปริมาณโปรตีนเท่ากับร้อยละ 12.05 ± 0.44 และค่าปริมาณไขมันเท่ากับร้อยละ 13.45 ± 1.29

ปริมาณจุลินทรีย์ของเนื้อเลาะกระดูกไก่ด้วยเครื่องจักรไม่รวมหนังที่นำมาใช้ในการผลิตไส้กรอกผสมเนื้อเลาะกระดูกไก่ด้วยเครื่องจักร คอเลสเตรอลต่ำ พบว่ามีปริมาณจุลินทรีย์ทั้งหมด เท่า 7.60×10^2 โคโลนี/กรัม ปริมาณยีสต์และราเท่ากับ 149 MPN/กรัม มีปริมาณ โคลิฟอร์มโดยวิธี MPN เท่า 23.00 MPN/กรัม มีปริมาณ *E. coli* โดยวิธี MPN ต่ำกว่า 2 MPN/กรัม

2. การสำรวจเค้าโครงผลิตภัณฑ์ไส้กรอกผสมเนื้อเลาะกระดูกไก่ด้วยเครื่องจักร คอเลสเตรอลต่ำ จากผลิตภัณฑ์ไส้กรอกคั้นแบบซึ่งเป็นไส้กรอกทั่วไปที่มีจำหน่ายในท้องตลาด ทำให้ทราบแนวทางการพัฒนาผลิตภัณฑ์ดังนี้ คือ ลักษณะสำคัญของผลิตภัณฑ์ไส้กรอกผสมเนื้อเลาะกระดูกไก่ด้วยเครื่องจักร คอเลสเตรอลต่ำที่ผู้บริโภคให้ความสนใจ ได้แก่ สีแดง รสเค็ม กลิ่นเนื้อ กลิ่นเครื่องเทศ ความแน่นเนื้อ ความเป็นเนื้อเดียวกัน ความฉ่ำน้ำ และ การยอมรับโดยรวม

ค่าอุดมคติถาวร (Fixed Ideal) ของแต่ละลักษณะที่จะนำมาเป็นค่าอ้างอิงในการทำการทดสอบทางประสาทสัมผัสในคอนต่อๆ ไปได้ถูกกำหนดไว้โดยผู้ทดสอบชิม ดังนี้ สีแดงที่ระยะ 4.68 เซนติเมตร ความแน่นเนื้อที่ระยะ 5.69 เซนติเมตร ความเป็นเนื้อเดียวกันที่ระยะ 6.08

เซนติเมตร ความฉ่ำน้ำที่ระยะ 4.33 เซนติเมตร รสเค็มที่ระยะ 4.44 เซนติเมตร กลิ่นเนื้อที่ระยะ 4.67 เซนติเมตร กลิ่นเครื่องเทศที่ระยะ 4.65 เซนติเมตร และค่าการยอมรับรวมที่ระยะ 8.00 เซนติเมตร

เมื่อสำรวจเปรียบเทียบกับผลิตภัณฑ์ต้นแบบคือไส้กรอกไก่ที่จำหน่ายในท้องตลาด พบว่าลักษณะด้านรสเค็ม กลิ่นเครื่องเทศ ความเป็นเนื้อเดียวกัน ความแน่นเนื้อ ความฉ่ำน้ำ และการยอมรับรวม มีค่าสัดส่วนเฉลี่ยต่ำกว่า 1.00 แสดงว่าผลิตภัณฑ์ควรมีการปรับปรุงในทิศทางที่จะเพิ่มความเข้มของลักษณะดังกล่าวให้สูงขึ้น ส่วนลักษณะด้านกลิ่นเนื้อ และ สีแดงมีค่าสัดส่วนเฉลี่ยสูงกว่า 1.00 แสดงว่าผลิตภัณฑ์ควรมีการปรับปรุงในทิศทางที่จะลดความเข้มของลักษณะดังกล่าวให้ต่ำลงดังนั้นผลิตภัณฑ์ที่จะทำการพัฒนาจึงควรปรับปรุงให้มีลักษณะ ต่างๆ เข้าใกล้ค่าในอุดมคติของผู้บริโภคมากที่สุดหรือเข้าใกล้ค่าในอุดมคติของผู้บริโภค มากกว่า ผลิตภัณฑ์ต้นแบบที่จำหน่ายในท้องตลาด

3. การศึกษาหาอัตราส่วนที่เหมาะสมของปริมาณการใช้เนื้อเลาะกระดูกไก่ด้วยเครื่องจักรทดแทนการใช้เนื้อหมูวางแผนการทดลองแบบ Completely Randomized Design (CRD) จากการวิเคราะห์ พบว่าผู้ทดสอบชิมให้การยอมรับไส้กรอกผสมเนื้อเลาะกระดูกไก่ด้วยเครื่องจักรคอเลสเตอร์อลต่ำที่ปริมาณการใช้เนื้อเลาะกระดูกไก่ด้วยเครื่องจักรทดแทนการใช้เนื้อหมูที่ระดับ 50 กรัมมากที่สุดในด้านลักษณะด้านความแน่นเนื้อ ความฉ่ำน้ำ รสเค็ม และการยอมรับรวม โดยที่อัตราส่วนดังกล่าวจะทำให้ได้ค่าการยอมรับของผู้ทดสอบชิมเบี่ยงเบนเฉลี่ยออกจาก ค่าการยอมรับทางอุดมคติน้อยที่สุด

4. การศึกษาหาอัตราส่วนที่เหมาะสมของชนิดและปริมาณสารทดแทนไขมันเพื่อให้ผลิตภัณฑ์มีระบบอิมัลชันที่ดีในการผลิตไส้กรอกผสมเนื้อเลาะกระดูกไก่ด้วยเครื่องจักรคอเลสเตอร์อลต่ำวางแผนการทดลองแบบ Completely Randomized Design (CRD) จากการวิเคราะห์พบว่า ผู้ทดสอบชิมให้การยอมรับไส้กรอกผสมเนื้อเลาะกระดูกไก่ด้วยเครื่องจักร คอเลสเตอร์อลต่ำที่ใช้แป้งบุกเป็นสารทดแทนไขมันที่ระดับ 10 กรัม มากที่สุดในด้านลักษณะด้านสีแดง ความเป็นเนื้อเดียวกัน ความฉ่ำน้ำ และกลิ่นเนื้อ โดยที่อัตราส่วนดังกล่าว จะทำให้ได้ค่าการยอมรับของผู้ทดสอบชิมเบี่ยงเบนเฉลี่ยออกจากค่าการยอมรับทางอุดมคติน้อยที่สุด

5. การศึกษาหาอัตราส่วนที่เหมาะสมของอัตราส่วนที่เหมาะสมของระบบอิมัลชัน โดยปัจจัยที่ทำให้เกิดระบบอิมัลชันประกอบด้วย 3 ส่วนประกอบ ได้แก่ เนื้อ น้ำมันดอกทานตะวัน และ น้ำแข็งวางแผนการทดลองแบบ Mixture design จากการวิเคราะห์พบว่าผู้ทดสอบชิมให้ การ

ยอมรับไส้กรอกผสมเนื้อเลาะกระดูกไก่ด้วยเครื่องจักร คอเลสเตอรอลต่ำที่ใช้อัตราส่วนของระบบ อิมัลชันร้อยละ 100 ประกอบด้วย เนื้อร้อยละ 50 น้ำมันดอกทานตะวันร้อยละ 28 และ น้ำแข็ง ร้อยละ 22 ของระบบอิมัลชันมากที่สุด โดยที่อัตราส่วนดังกล่าวทำให้ได้ค่าการยอมรับของผู้ ทดสอบชิมเบียงเบนเฉลี่ยออกจากค่าการยอมรับทางอุดมคติน้อยที่สุด

6. การศึกษาหาปริมาณที่เหมาะสมของแป้งมันสำปะหลังและข้าวแดง(อังกัก)ที่ใช้ในการผลิต ไส้กรอกผสมเนื้อเลาะกระดูกไก่ด้วยเครื่องจักร คอเลสเตอรอลต่ำ วางแผนการทดลองแบบ 2^2 Factorial experiment with 3 center points. จากการวิเคราะห์พบว่าผู้ทดสอบชิมให้การยอมรับ ไส้กรอกผสมเนื้อเลาะกระดูกไก่ด้วยเครื่องจักร คอเลสเตอรอลต่ำที่ใช้แป้งมันสำปะหลังที่ระดับ 56.67 กรัม และอังกัก (ข้าวแดง) ระดับ 5.51 กรัม มากที่สุด โดยที่อัตราส่วนดังกล่าวทำให้ได้ ค่า การยอมรับของผู้ทดสอบชิมเบียงเบนเฉลี่ยออกจากค่าการยอมรับทางอุดมคติน้อยที่สุด

7. การศึกษาหาปริมาณที่เหมาะสมของโปรตีนสกัดจากถั่วเหลืองและแป้งบุกที่ใช้ในการผลิต ไส้กรอกผสมเนื้อเลาะกระดูกไก่ด้วยเครื่องจักร คอเลสเตอรอลต่ำที่ใช้ในการผลิตไส้กรอกผสมเนื้อ เลาะกระดูกไก่ด้วยเครื่องจักร คอเลสเตอรอลต่ำ วางแผนการทดลองแบบ 2^2 Factorial experiment with 3 center points. จากการวิเคราะห์พบว่าผู้ทดสอบชิมให้การยอมรับไส้กรอกผสมเนื้อเลาะ กระดูกไก่ด้วยเครื่องจักร คอเลสเตอรอลต่ำที่ใช้โปรตีนสกัดจากถั่วเหลืองที่ระดับ 25.13 กรัมและ แป้งบุกระดับ 15.42 กรัม มากที่สุด โดยที่อัตราส่วนดังกล่าวทำให้ได้ค่า การยอมรับของผู้ ทดสอบชิมเบียงเบนเฉลี่ยออกจากค่าการยอมรับทางอุดมคติน้อยที่สุด

8. การศึกษาหาความเร็วในกระบวนการสับผสมที่เหมาะสม โดยเปรียบเทียบผลจากการ อัตราเร็วในการสับผสมที่แตกต่างกัน โดยศึกษาที่ระดับความเร็วประมาณ 1,500 รอบต่อนาที และ ระดับความเร็วประมาณ 3,000 รอบต่อนาที ใช้เวลาในการสับผสมใช้เวลา 5 นาที วางแผนการ ทดลองแบบ Completely Randomized Design (CRD) จากการวิเคราะห์พบว่าผู้ทดสอบชิมให้การ ยอมรับไส้กรอกผสมเนื้อเลาะกระดูกไก่ด้วยเครื่องจักร คอเลสเตอรอลต่ำที่ใช้ระดับความเร็ว ประมาณ 1,500 รอบต่อนาทีและใช้เวลาในการสับผสม 5 นาทีมากที่สุด โดยที่อัตราส่วนดังกล่าวทำ ให้ได้ค่าการยอมรับของผู้ทดสอบชิมเบียงเบนเฉลี่ยออกจากค่าการยอมรับทางอุดมคติน้อยที่สุด

9. การศึกษาหาอุณหภูมิและเวลาที่เหมาะสมในกระบวนการต้มโดยปัจจัยที่ทำการศึกษาคือ อุณหภูมิ (60-90 องศาเซลเซียส) และ เวลา (10-20 นาที) วางแผนการทดลองแบบ 2^2 Factorial

experiment with 3 center points. จากการวิเคราะห์พบว่าผู้ทดสอบชิมให้การยอมรับไส้กรอกผสมเนื้อเลาะกระดูกไก่ด้วยเครื่องจักร คอเลสเทอรอลต่ำที่ใช้อุณหภูมิ 83.49 องศาเซลเซียส และใช้เวลาในการต้ม 11.47 นาทีมากที่สุด โดยที่อัตราส่วนดังกล่าวจะทำให้ได้ค่าการยอมรับของผู้ทดสอบชิมเบียงเบนเฉลี่ยออกจากค่าการยอมรับทางอุดมคติน้อยที่สุด

10. คุณภาพของผลิตภัณฑ์สุดท้ายทางด้านประสาทสัมผัส พบว่าค่าคะแนนของผลิตภัณฑ์สุดท้ายมีค่าเข้าใกล้ค่าในอุดมคติ แต่สำหรับลักษณะด้านความเป็นเนื้อเดียวกัน และการยอมรับรวมมีค่าคะแนนต่ำกว่าค่าสัดส่วนในอุดมคติอย่างมีนัยสำคัญ ($p \leq 0.05$) ส่วนลักษณะ ด้านความแน่นเนื้อ ความฉ่ำน้ำ รสเค็ม กลิ่นเนื้อ และกลิ่นเครื่องเทศ มีค่าคะแนนต่ำกว่าค่าสัดส่วนในอุดมคติแต่ไม่แตกต่างกับค่าสัดส่วนในอุดมคติอย่างมีนัยสำคัญ ($p > 0.05$) และค่าสีแดงมีค่าคะแนนสูงกว่าค่าสัดส่วนในอุดมคติแต่ไม่แตกต่างกับค่าสัดส่วนในอุดมคติอย่างมีนัยสำคัญ ($p > 0.05$)

สำหรับคุณภาพด้านกายภาพ พบว่าผลิตภัณฑ์สุดท้ายมีค่าแรงเหวี่ยง 9.32 ± 0.25 นิวตัน ค่าความสว่าง (L) 64.07 ± 0.06 ค่าสีแดง (a) 12.58 ± 0.04 และค่าสีเหลือง (b) 16.34 ± 0.06 ลักษณะด้านเคมีพบว่าผลิตภัณฑ์สุดท้ายมีค่าปริมาณน้ำอิสระ (a_w) 0.96 ± 0.00 ค่า pH 6.79 ± 0.01 ความชื้นร้อยละ 57.66 ± 0.19 ปริมาณเถ้าร้อยละ 2.08 ± 0.04 ปริมาณโปรตีนร้อยละ 10.22 ± 0.12 ปริมาณไขมันร้อยละ 19.97 ± 0.37 ปริมาณคาร์โบไฮเดรตร้อยละ (จากการคำนวณ) 10.06 ± 0.42 ปริมาณเกลือร้อยละ 1.32 ± 0.00 ปริมาณไนเตรตตกค้าง 16.20 ส่วนในล้านส่วน และ ปริมาณไนไตรท์ตกค้าง 51.10 ส่วนในล้านส่วน

สำหรับปริมาณแคลเซียม พบว่าไส้กรอกผสมเนื้อเลาะกระดูกไก่ด้วยเครื่องจักร คอเลสเทอรอลต่ำมีปริมาณแคลเซียมเท่ากับ 20.00 มิลลิกรัม/100กรัม และไส้กรอกทั่วไปที่จำหน่ายในท้องตลาดมีปริมาณแคลเซียมเท่ากับ 77.4 มิลลิกรัม/100กรัม ซึ่งแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ($p \leq 0.05$)

สำหรับปริมาณคอเลสเทอรอล พบว่าไส้กรอกผสมเนื้อเลาะกระดูกไก่ด้วยเครื่องจักรที่ผลิตจากน้ำมันพืชมีปริมาณคอเลสเทอรอลเท่ากับ 27.19 มิลลิกรัม/100กรัม และไส้กรอกทั่วไปที่จำหน่ายในท้องตลาดมีปริมาณคอเลสเทอรอลเท่ากับ 43.08 มิลลิกรัม/100กรัม ซึ่งแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ($p \leq 0.05$) โดยสามารถกล่าวได้ว่าผลิตภัณฑ์ไส้กรอกที่ผลิตจากคอเลสเทอรอลต่ำที่ผลิตด้วยเครื่องจักร ตามสูตรการผลิตนี้เป็นผลิตภัณฑ์ไส้กรอกที่มีปริมาณคอเลสเทอรอลต่ำกว่าผลิตภัณฑ์ไส้กรอกที่มีจำหน่ายในท้องตลาดสามารถระบุได้ว่าเป็นผลิตภัณฑ์ไส้กรอกที่มีปริมาณคอเลสเทอรอลต่ำเนื่องจากมีปริมาณคอเลสเทอรอลต่ำกว่า 40 มิลลิกรัม/100กรัม (FDA, 2000)

คุณภาพด้านจุลินทรีย์ซึ่งเป็นดัชนีชี้บ่งถึงความปลอดภัยของผู้บริโภคนั้น พบว่าอยู่ในระดับที่ยอมรับได้ตามเกณฑ์คุณภาพทางจุลชีววิทยาของอาหารและภาชนะและผู้สัมผัสอาหาร โดยอาหารประเภทปรุงสุกทั่วไปตามประกาศของกรมวิทยาศาสตร์การแพทย์กระทรวงสาธารณสุข (กรมวิทยาศาสตร์การแพทย์กระทรวงสาธารณสุข, 2547) กำหนดให้สามารถมีปริมาณจุลินทรีย์ทั้งหมดได้ไม่เกิน 1×10^6 โคโลนี/กรัม ไม่พบยีสต์และรา ปริมาณโคลิฟอร์มโดยวิธี MPN น้อยกว่า 500 MPN/กรัม *E. coli* น้อยกว่า 3 MPN/กรัม และไม่พบ *Salmonella* ใน ตัวอย่าง 25 กรัม

5.2 ข้อเสนอแนะ

1. ในระหว่างกระบวนการผลิตไส้กรอกนั้น ควรทำการผลิตภายในห้องที่มีการปรับอุณหภูมิให้เหมาะสมแก่การผลิต โดยเฉพาะอุณหภูมิของหม้อสับผสมที่เกิดความร้อนขึ้นได้เนื่องจากแรงเสียดทานที่เกิดขึ้นในระหว่างกระบวนการสับ ซึ่งในการผลิตไส้กรอกนั้นความร้อนที่เกิดขึ้นอาจมีผลต่อคุณภาพของไส้กรอกได้ รวมทั้งคุณภาพของวัตถุดิบที่ใช้ในการผลิต เช่น เนื้อ เครื่องปรุง สารเคมีต่างๆ ควรเก็บไว้ในที่ที่มีอุณหภูมิเหมาะสม เช่น การเก็บน้ำมันดอกทานตะวันที่ต้องใช้ในสภาพแช่แข็งต้องเก็บที่อุณหภูมิต่ำ (-13 องศาเซลเซียส) เก็บเนื้อสัตว์ไว้ในห้องเย็นเพื่อลดอุณหภูมิลงซึ่งจะเป็นการลดโอกาสในการทำให้เกิดการสูญเสียสภาพของโปรตีน (Denature) ในเนื้อสัตว์ได้นอกจากนี้ในระหว่างกระบวนการสับผสม ควรกระทำในห้องเย็นที่ควบคุมอุณหภูมิให้อยู่ในช่วง 10-15 องศาเซลเซียส เพื่อให้ได้ไส้กรอกที่มีระบบอิมัลชันที่ดี (ลักษณะ, 2540ข)

2. กระบวนการอัดไส้กรอกลงในไส้ที่ห่อหุ้ม เป็นกระบวนการที่ต้องอาศัยความชำนาญในการอัด และควรใช้เครื่องอัด (Stuffer) ทุกครั้งในการอัดไส้กรอกเพื่อให้ไส้กรอกที่ได้มีขนาดและลักษณะสม่ำเสมอ เนื่องจากการอัดที่ไม่ดีจะทำให้เกิดโพรงอากาศภายในเนื้อไส้กรอกซึ่งเป็นลักษณะที่ผู้บริโภคไม่ให้การยอมรับและอาจทำให้ไส้ที่ห่อหุ้มแตกเนื่องจากการขยายตัวของอากาศที่แทรกอยู่ภายในเมื่อได้รับความร้อนจากการต้ม ลักษณะดังกล่าวเป็นลักษณะที่ผู้บริโภคไม่ให้การยอมรับ

3. กระบวนการผลิตที่ส่งผลถึงคุณภาพด้านจุลินทรีย์ของผลิตภัณฑ์ไส้กรอกมากที่สุด คือ กระบวนการต้มซึ่งต้องใช้ระยะเวลาและอุณหภูมิที่เหมาะสมที่สามารถทำลายเชื้อจุลินทรีย์ไม่ให้เกิดอันตรายต่อสุขภาพของผู้บริโภค และ การลดอุณหภูมิของผลิตภัณฑ์ไส้กรอกให้เย็นหลัง

กระบวนการต้มควรรีใช้น้ำที่มีความสะอาดในระดับน้ำดื่มเพราะน้ำที่ไม่มีความสะอาดเพียงพอจะทำให้เกิดการปนเปื้อนของเชื้อจุลินทรีย์ลงในไส้กรอกได้ เป็นผลให้ไส้กรอกมีอายุในการ เก็บรักษาสั้นลง ซึ่งในการทำการทดลองได้ใช้น้ำสะอาดตามมาตรฐานของน้ำดื่ม (ตราสิงห์, บริษัทบุญรอดเอเชียเบเวอเรจ จำกัด, สิงห์บุรี, ประเทศไทย)

4. เนื้อเลาะกระดูกไก่ด้วยเครื่องจักรมักอยู่ในสภาพแข็งแข็งในระหว่างการขนส่งและการเก็บรักษาดังนั้นการจะนำมาใช้ต้องทำการละลายให้อยู่ในสภาพที่เหมาะสมต่อการใช้งานโดยค่อยๆ ทำละลายที่อุณหภูมิไม่สูงเกินไปนัก หรือการทำละลายที่อุณหภูมิตู้เย็นปกติ (ประมาณ 10-15 องศาเซลเซียส) เนื่องจากเหมาะสมต่อกระบวนการสับผสม และป้องกันการทำให้โปรตีนที่เป็นส่วนประกอบในเนื้อเสียสภาพ

สูตรและกระบวนการผลิตไส้กรอกผสมเนื้อเลาะกระดูกไก่ด้วยเครื่องจักร คอเลสเตอร์ลดต่ำที่ได้จากการวิจัย

ส่วนประกอบ

เนื้อหมู	450	กรัม	คิดเป็นร้อยละ	40.06
เนื้อเลาะกระดูกไก่ด้วยเครื่องจักร	50	กรัม	คิดเป็นร้อยละ	4.45
น้ำมันดอกทานตะวัน	280	กรัม	คิดเป็นร้อยละ	24.92
น้ำแข็ง	220	กรัม	คิดเป็นร้อยละ	19.58
แป้งมันสำปะหลัง	56.67	กรัม	คิดเป็นร้อยละ	5.04
อังกัก (ข้าวแดง)	5.51	กรัม	คิดเป็นร้อยละ	0.49
เกลือ	17	กรัม	คิดเป็นร้อยละ	1.51
โซเดียมไนไตรท์	0.0215	กรัม	คิดเป็นร้อยละ	0.02
ฟอสเฟต (STPP)	3	กรัม	คิดเป็นร้อยละ	0.27
สารทดแทนไขมัน (แป้งบุก)	15.42	กรัม	คิดเป็นร้อยละ	1.37
โปรตีนสกัดจากถั่วเหลือง	25.13	กรัม	คิดเป็นร้อยละ	2.24
เครื่องเทศ	0.5	กรัม	คิดเป็นร้อยละ	0.04

โดยเครื่องเทศมีส่วนผสมทั้งหมด ดังนี้

พริกไทยป่น	57.14	กรัม
ลูกจันทน์ป่น	14.29	กรัม
ดอกจันทน์ป่น	5.71	กรัม
ปาปริก้าป่น	14.29	กรัม
เมล็ดผักชีป่น	5.71	กรัม
เมล็ดขี้หว่าป่น	2.86	กรัม

ความเร็วที่ใช้ในกระบวนการสับผสม คือ อัตราเร็วประมาณ 1,500 รอบต่อนาที
 อุณหภูมิและเวลาที่ใช้ในการต้ม คือ การต้มที่อุณหภูมิ 83.49 องศาเซลเซียส
 ใช้เวลา 11.47 นาที

กระบวนการผลิตไส้กรอก

คัดเลือกเนื้อหมู (เลือกเนื้อไม่มีเอ็น ฟังคืด และไขมัน)
และเนื้อเลาะกระดูกไก่ด้วยเครื่องจักร

↓
บดเนื้อ

(บดเนื้อหมูโดยใช้เครื่อง Meat mincer รุตะแกรงขนาด 3 มิลลิเมตร)

↓

สับผสมโดยใช้ Bowl chopper ที่ความเร็วประมาณ 1,500 รอบต่อนาที

(ขั้นตอนแรก : สับเนื้อหมูและเนื้อเลาะกระดูกไก่ด้วยเครื่องจักรผสมน้ำแข็งเล็กน้อย เติมเกลือ
 NaNO_2 และ STPP สับนาน 2 นาที)

(ขั้นตอนที่สอง : เติมน้ำแข็งส่วนที่เหลือ และน้ำมันพืชในสภาพแช่แข็ง สับนาน 1 นาที)

(ขั้นตอนที่สาม : เติมแป้งมันสำปะหลัง โปรตีนสกัดจากถั่วเหลือง แป้งบุกและเครื่องเทศ
สับนาน 2 นาที)

↓

บรรจุเนื้อไส้กรอกใน Cellulose casing

โดยใช้เครื่อง Stuffer

↓

มัดไส้กรอกโดยใช้มือผูกเป็นปล้องๆ

↓

ทำให้สุก

(ต้มในน้ำอุณหภูมิ 83.49 องศาเซลเซียสหรือประมาณ 83.5 องศาเซลเซียส ใช้เวลา 11.47 นาที)

↓

ทำให้เย็นโดยแช่ในน้ำที่สะอาด (อุณหภูมิห้อง) ใช้เวลา 5 นาที

↓

บรรจุลงในถุง Polypropylene ในสภาวะปกติ